

Friedrich Wilhelm Raiffeisen i jego praca: Spółdzielnie

Friedrich Wilhelm Raiffeisen (ur. 1818r. w Hamm/Sieg, zm. 1888r. w Heddesdorf/obecnie Neuwed) po odbyciu służby wojskowej został burmistrzem w Weyerbusch (1845–48), później w Flammersfeld (1848–52), a następnie w Heddesdorf (1852–65). Ze względów zdrowotnych musiał wycofać się z pełnienia funkcji burmistrza w 1865r. Już w Weyerbusch zaczął z pasją wyznajdywać formy służące zaspokojeniu konkretnych potrzeb ludzkich poprzez samopomoc i samoodpowiedzialność. Kontynuował to w Flammersfeld, a następnie w Heddesdorf, rozwijając swoje formy stowarzyszeń pożyczkowych w celu zaspokojenia potrzeb ludności wiejskiej. Przy wsparciu Stowarzyszenia Rolnictwa dla Prus Reńskich i Księcia Wiedu następował rozwój spółdzielni założycielskich, którym poświęcał się niestrudzenie i z powodzeniem aż do swojej śmierci. Te fundamenty stały się podwaliną dzisiejszego globalnego systemu spółdzielczego.

Idea spółdzielczości: Światowe Niematerialne Dziedzictwo Kulturowe

Wielki dzień dla spółdzielni – w dniu 30 listopada 2016r. idea spółdzielczości została pierwszą niemiecką propozycją umieszczoną na reprezentacyjnej liście Światowego Niematerialnego Dziedzictwa Kulturowego UNESCO. W ten sposób światowa organizacja kulturalna podkreśliła znaczenie spółdzielni dla współistnienia ludzi. W Niemczech idea i praktyka spółdzielczości jest, dzięki szerokiemu rozpowszechnieniu, wpływową formą społeczno-kulturową. Co czwarty Niemiec jest członkiem spółdzielni. Dziś ponad 800 milionów osób na całym świecie jest członkami spółdzielni, tworząc fundamenty współpracy i odpowiadając na bieżące wyzwania społeczne. Przyczyniają się do trwałego rozwoju, na przykład ograniczenia ubóstwa poprzez wspieranie lokalnych inicjatyw na rzecz zatrudnienia i integracji społecznej; W spółdzielniach ludzie jako współwłaściciele wspólnego projektu znajdują się na tym samym poziomie. Rodzina spółdzielcza zawsze była ruchem społecznym zorientowanym na wartości, opierającym się na ideałach, takich jak solidarność, uczciwość, odpowiedzialność i demokracja. Dziś ma to ogromne znaczenie kulturowe, które obecnie zostało uznane na arenie międzynarodowej.

Wniosek o tę decyzję UNESCO został zainicjowany w 2013 roku wspólnie przez niemieckie spółdzielnie Friedrich-Wilhelm-Raiffeisen-Gesellschaft i Hermann-Schulze-Delitzsch-Gesellschaft i z powodzeniem przedłożony UNESCO przez Republikę Federalną Niemiec.

Życie Friedricha Wilhelma Raiffeisena

30 marca 1818r. do 1835r.	Narodziny F.W. Raiffeisena w Hamm/Sieg Wychowanie religijne i edukacja szkolna przez Pfarrer Seippel, Hamm
1835–1843 1843–1845	Służba wojskowa Raiffeisena w Kolonii, Koblenz i Sayn Działalność administracyjna w Urzędzie Rejonowym Mayen
15 stycznia 1845r.	Raiffeisen zostaje powołany na stanowisko burmistrza Urzędu Miasta Weyerbusch
23 września 1845r. 22 marca 1848r.	Małżeństwo z Emilie Storck, Remagen Powołanie na stanowisko burmistrza Urzędu Miasta Flammersfeld
24 sierpnia 1852r.	Powołanie na stanowisko burmistrza Urzędu Miasta Heddesdorf
1862r. od 1862r.	Raiffeisen ubiega się o przejście na emeryturę ze względów zdrowotnych Działalność doradcza w tworzeniu licznych stowarzyszeń pożyczkowych
1863r.	W Heddesdorf umiera Emilie Raiffeisen
1865r.	Przejście Raiffeisena na emeryturę; małżeństwo z Marią Penssenroth
1866r.	Publikacja książki „Stowarzyszenia pożyczkowe jako remedium na nędzę ludności wiejskiej”
11 marca 1888r.	Raiffeisen umiera w Heddesdorf; Pochówek na cmentarzu Heddesdorfer dnia 14 marca 1888 roku